

آرمان ملی: پلیس زن از نیازهای جامعه بوده که به تدریج تشکیل و فعال شده است. در نگاه نخست آنچه از پلیس زن به اذهان خطور می کند، مأموران گشت ارشاد هستند که به دختران و زنان برای بدحجابی تذکر می دهند یا به همراه مرد برای بازداشت زنان اقدام می کنند که پوشش آنها چادر و مقنعه بود. در اتفاقات اخیر زنان پلیس با پوشش دیگری مشاهده شدند که تاکنون سابقه نداشت و زنان یگان ویژه هستند. فیلم حضوراین زنان در خیابان ها با پوشش جدید واکنش هایی را به دنبال داشته است. برنا در معرفی این پلیس ها نوشت: «این گروه از پلیس های زن تنها زنانی هستند که در لباس پلیس چادر به سر ندارند و علت آن هم عملیات های جسمی و فیزیکی آنان است که همگی با بدن های ورزیده و مانئوی کوتاه بالای زانو آموزش دیده اند تا تن به تن عملیات انجام دهند و این فرم لباس مورد تایید مقامات عالیرتبه قرار گرفته تا در عملیات های خیابانی دست و پا گیر نباشند.»روز گذشته از فرمانده یگان ویژه سوال شد: «در قلمی که از زنان یگان ویژه در فضای مجازی منتشر شد زنان با مانتو، شلوار و مقنعه و کلاه نظامی دیده می شدند برخی معاندین نیز بر این اصرار داشتند که اگر چادر حجاب اصلی است پس چرا نیروهای یگان ویژه چادر به سر ندارند در این خصوص چه می فرمایید؟» سردار حسن کریمی پاسخ داد: «این شبهه اندازی کار ضدانقلاب است اگر چه با چادر می شود عملیات انجام داد اما با توجه به اینکه مأموران ما در صحنه عملیات برای دستگیری اقدام می کنند با توجه به استنادات شرعی و رعایت حدود شرعی این پوشش را برای آنها به کار بردیم. اگر چه اعتقاد داریم حجاب محدودیت نیست و چادر حجاب برتر است اما مأموران ما در عین رعایت حجاب و پوشیدن مقنعه و گذاشتن کلاه، لباس ضدضربه ای متناسب با مأموریت را به تن دارند. لباس فرمی که کاملاً پوشیده بوده و بدن نما هم نیست و با توجه به مأموریت آنها طراحی شده است؛ همانطور که ورزشکاران مادر صحنه ورزش نیز از لباس های پوشیده استفاده می کنند که منافاتی با رعایت حجاب ندارد. خوشبختانه یگان زنان زینبی در عملیات اخیر بسیار موفق عمل کردند.» سردار کریمی توضیح داد: «با توجه به اینکه برای رعایت موازین شرعی و مسائل اعتقادی باید از زنان استفاده می کردیم «یگان زینبی» پلیس ویژه وارد عمل شد. این یگان متشکل از بانوانی است که به صورت درجه دار و افسر آموزش های کامل را دیده و به صورت یک واحد عملیاتی قوی در تهران سازمان دهی شده است و در مواقعی که خانم هایی در اجتماعات مقابل ما هستند بعد از ارشاد و تذکر و کار عملیاتی اگر نیاز به دستگیری باشد و معدوریت شرعی وجود داشته باشد این زنان یگان ویژه هستند که وارد عمل می شوند.»

*** تاریخچه فعالیت پلیس زن در کشور**

در کشور ما بیش از ۲۲ سال از آغاز به کار پلیس زن می گذرد. دکتر فریبا شایگان، رییس دانشکده پلیس زن، در خصوص تاریخچه فعالیت پلیس زن در ایران گفته پلیس زن از سال ۱۳۴۵ در ایران آغاز به کار کرد. قبل از انقلاب تعداد پلیس زن کم بود و آن ها فعالیت هایی مانند ایستادن سر چهارراه ها برای رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی انجام می دادند. استفاده از پلیس زن قبل از انقلاب بیشتر جنبه نمایشی داشت و بسیاری از موازین شرعی نیز در نوع پوشش و آموزش این زنان رعایت نمی شد. پس از انقلاب نوع پوشش و مشاغل پلیس زن تغییر کرد و زنان پلیس در مشاغل اداری و بهداری فعالیت می کردند، اما دیگر در نیروی انتظامی افسر پلیس زن حضور نداشت. این در حالی بود که ضرورت وجود زنان افسر در موارد ضروری احساس می شد. به همین دلیل سال ۱۳۷۷ نیروی انتظامی اصلاحیه ای به مجلس فرستاد و مجلس تصویب کرد نیروی انتظامی افسر پلیس را به صورت نظامی و انتظامی به کار گیرد. در نتیجه، اولین دوره پلیس زن با یونیفورم نظامی از سال ۷۸ از طریق کتکور وارد دانشکده پلیس شد. از همان ابتدا کار زن شدن چه رشته ای باید خواند: پلیس بودن و افسر نیروی انتظامی از کارها و شغل های بسیار سخت به حساب می آید و فرد اضافه به تجربه در این زمینه باید رزومه کاری قوی و مناسبی هم داشته باشد.

این دهه هشتادی های...

◀ نیک نژاد: دهه هشتادی ها صدای ناامیدی نسل قبل، از اصلاح طلبی هستند ▶ قرائی مقدم: دهه هشتادی ها اصلاح طلب محافظه کار را اصولگرایی دانند

◀ الهه شعبانی: دهه هشتادی ها مانند اسلاف خود در فضای سیاسی اجتماعی رشد نیافتند

جز این از آنها توقع داشت. این نسل نگاه کوتاه مدت به مسائل دارند و نگاه طولانی مدت به مسائل ندارند. چون با مدل زندگی خاصی بزرگ شده اند. این نسل البته به زودی وارد تصمیم گیری در خانواده شده و بعضاً در برابر تصمیم پدر و مادر تصمیم می گیرند. برای فهم بیشتر از این نسل باید آن ها را شنید تا با مطالباتشان آشنا شد و لزوماً نباید دیدگاه منفی به آنها داشت. به عبارت بهتر دهه هشتادی ها مانند اسلاف خود در فضای سیاسی اجتماعی رشد نیافتند.

◀ دهه هشتادی ها ناامیدی نسل قبل از اصلاح طلبی را فریاد می زنند

محمد رضا نیک نژاد معلم و فعال صنفی معلمان نیز در ارتباط با نوع نگاه این نسل به «آرمان ملی» گفت: دهه هشتادی ها پرورش یافته شرایطی هستند که شکست های بی در پی اصولگرایی و اصلاح طلبی را احساس کردند و رسانه های مجازی و برنامه های ماهواره ای هم بر نوع نگاه آنها تأثیر گذاشته است، اما از همه تأثیر گذارتر پدر و مادر های این نسل هستند که عموماً اصلاح طلب بوده اند و به

موسسه احیای ارزش ها نیز در این ارتباط به «آرمان ملی» گفت: بچه های دهه ۸۰ تجربه فضای سیاسی رقابتی را ندارند و هیچ گاه کنشگری سیاسی واقعی را تجربه نکردند. این در حالی است که یکی دونسל قبل فضای کنش سیاسی به «آرمان ملی» گفت: نسل جدید را در ارتباط با دیدگاه های نسل جدید در عرصه سعی دارند نوعی مفاهیم با خواسته های این نسل برقرار کنند و در نهایت این نسل را ناامید و بعضاً بدون هدف سیاسی می دانند. «آرمان ملی» از دیدگاه های متخصصین علوم اجتماعی به علت فقدان رابطه نسل دهه ۸۰ با دو نگاه رایج سیاسی ایران یعنی اصلاح طلبی و اصولگرایی پرداخته است که در ادامه می خوانید.

آرمان ملی: «نسل Z، نسل اعتراض، نسلی که در کی از شرایط ندارد، نسلی که نمی داند که چه می خواهد.» کلمات و جملات فوق گوشه ای از ادبیات اصولگرایان در ارتباط با دهه هشتادی ها است اما در مقابل اصلاح طلبان سعی دارند نوعی مفاهیم با خواسته های این نسل برقرار کنند و در نهایت این نسل را ناامید و بعضاً بدون هدف سیاسی می دانند. «آرمان ملی» از دیدگاه های متخصصین علوم اجتماعی به علت فقدان رابطه نسل دهه ۸۰ با دو نگاه رایج سیاسی ایران یعنی اصلاح طلبی و اصولگرایی پرداخته است که در ادامه می خوانید.

دهه هشتادی ها به دنبال اختیار عمل بیشتر

محمد علی ابیطی، عضو مجمع روحانیون مبارز در ارتباط با نوع نگاه نسل جدید به مسائل سیاسی و اجتماعی گفت: اساساً مساله دهه هشتادی ها از سیاست گذاری های معمول جدا شده است و ادبیات سیاسی و اصلاح طلب و اصولگرا و این حرف ها دیگر جزء ادبیاتشان نیست. پاسخی هم که از اعتراضات می گیرند پاسخ خودشان نیست. وی افزود: پاسخ این نسل ضمانت برای داشتن یک زندگی بهتر و اختیار عمل است. چون پشتوانه این نسل جدی تر است و آن پشتوانه فضای مجازیست که توسط مدیران

نسلی که با فضای کنشی سیاسی بیگانه است

الهه شعبانی، مدیر کار اجتماعی و مدیر عامل

«آرمان ملی» مؤلفه های احیای اعتماد عمومی را بررسی می کند

شنیدن صدای مردم؛ ایجاد فرایندهای اعتماد ساز

به طور طبیعی خواستار حل این مسائل از سوی حاکمیت هستند. مسائلی همچون پیدا کردن راهکار هایی برای حل اساسی و نه مقطعی و مسکن و مشکلات اقتصادی و معیشتی؛ عمل به قانون اساسی در همه حوزه ها و شئون، دسترسی آزاد و بدون محدودیت به اینترنت، فضای مجازی و شبکه های اجتماعی، اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی از آن دست موضوعاتی است که بسیار در خصوص آن صحبت شده و در خصوص احیای آن نیز نظرات مختلفی ایراد شده است. اما آنچه مشخص است اعتماد عمومی مساله ای نیست که یک شبه ایجاد یا از دست برود، به عبارت دیگر اعتماد عمومی بیش از اینکه پروژه باشد یک پروسه بلند مدتی است که به مرور زمان ایجاد می شود و شدت و ضعف آن نیز به نوع عملکردها و رویکردها در حوزه های مختلف بازمی گردد. لذا اگر دولت به دنبال ایجاد رضایت در جامعه و به تبع آن احیای اعتماد عمومی است ابتدا باید فرایندهای اعتماد ساز ایجاد کند تا مردم نیز ببینند که دولت در این راستا قدم هایی برداشته است. اگر نگاهی گذرا به وعده های مسئولان از سال گذشته تاکنون ببینیم می توان به این مهم دست یافت که بخشی از اعتماد جامعه به دلیل عدم تحقق وعده ها بوده است. لذا برای بازگرداندن اعتماد عمومی باید شرایط بهتری را برای مردم ایجاد کرد.

◀ مؤلفه های بازگشت اعتماد

یک تحلیلگر مسائل سیاسی در خصوص حوادث اخیر پیش آمده، نوع رویکرد مدیریت اجرایی کشور به آن اظهار داشت: همه با

بازبینی

تمام دوربین های زندان اولین

سخنگوی کمیسیون حقوقی و قضائی مجلس گفت: روز گذشته خدمت ریاست محترم مجلس آقای قالیباف رسیدم؛ از ایشان سوال کردم آیا مأموریتی به کمیسیون قضائی در این رابطه می دهند؟ ایشان گفتند در شورای عالی امنیت ملی جلسه داریم و لازم شد و ضرورتی بر رسیدگی مفصل تر قضیه باشد، مأموریت به کمیسیون قضائی خواهیم داد. محمدتقی نقدعلی افزود: تمام دوربین های بازبینی خواهد شد و مجلس تمام آنچه که برای تکمیل اطلاعات و واقعیت حادثه لازم است را پیگیری می کند.

زن، زندگی، آزادی»

ضد خواسته

زنان است

یک نماینده مجلس گفت: از اسرائیل تعدادی از جوانان را در خارج از ایران آموزش های مختلف دادند و سپس به کشور بازگرداندند. در نهایت این جوانان تبدیل به عامل صهیونیست ها و به کشور بازگردانده شدند که به عنوان لیدر اغتشاشات فعالیت کرده تا نوجوانان احساساتی ما را به کار بگیرند اسماعیل کوثری اظهار داشت: این افراد مخصوصاً با این شعار «زن، زندگی، آزادی» خود را بر سر زبان ها انداختند، اما شعار «زن، زندگی، آزادی» ضد خواسته زنان است.

طرح

ساماندهی اعتراضات»

کندپیش می رود

این روزها لزوم تدوین قانون سازماندهی اعتراضات بیش از همیشه احساس می شود. نماینده مجلس گفت: مسئولان را ملزم و مکلف کنیم که پاسخگوی مطالبات مردم باشند که اگر اعتراضی داشتند، پاسخ و نتیجه مشخص اعلام شود. مردم که بیکار نیستند هر روز ببینند و در مورد یک مساله ای تجمع کنند، از نظر قانونمند کردن این مبحث به دنبال این هدف هستیم. محمدحسین آصفری افزود: این طرح کین پیش می رود و من هم نسبت به این امر گلايه دارم.

جلال جلالی زاده در گفت و گو با «آرمان ملی»:

حاکمیت با مدارا به سخن معترضان گوش دهد

◀ اعتماد عمومی با سخنرانی ایجاد نمی شود

آرمان ملی – سهیل ثابت: شرایط جامعه به نحوی است که به واسطه برخی عملکردها و اقدامات نه چندان مثبت در برخی حوزه ها شاهد برخی نارضایتی ها و اعتراضات هستیم، نکته اینجاست که در خصوص اعتراضات اخیر بسیاری بر این باروند که برای حل مساله ابتدا باید صدای معترضین شنیده شود، خواسته شان احصاء گردد و در نهایت در جهت حل مطالبات و مشکلات مردم اقدام شود. آنچه مسلم است به قرائت بسیاری از صاحب نظران و کارشناسان بازگشت به قانون اساسی و حرکت در راستای این قانون بالا دستی و مادر می تواند بسیاری از اختلافات و مشکلات را حل کند. حال باید دید که برخی از اصول این قانون مثل اصل بیست و هفتم آن تا چه زمانی مورد بی مهری قرار خواهند گرفت و جامعه تا چه زمانی باید منتظر ساز و کارهای قانونی اعتراض باشد. در این راستا برای بررسی چگونگی احیای اعتماد عمومی، مشکلات مردم و آنچه در سپهر سیاسی و اجتماعی جامعه می گذرد «آرمان ملی» با جلال جلالی زاده، نماینده سابق مجلس و فعال سیاسی اصلاح طلب به گفت و گو پرداخته است که می خوانید.

◀ بسیار مطرح می شود که در شرایط فعلی برای احیای اعتماد عمومی دولت و سایر ارکان حاکمیت باید صدای مردم و مطالباتشان را بشنوند و در راستای حل مشکلات آنها بر آیند؛ ارزشی شما از این مساله چگونه است؟

اعتماد عمومی با سخنرانی، کلام و گفتار ایجاد نمی شود و باید حاکمیت قدم هایی را برای رضایت مردم بردارد و از کارشناسان و خبرگان سیاسی نیز خواهد که نظرات خود را در مورد مشکلات و اعتراضات بیان کنند، چرا که هر اعتراضی که اتفاق می افتد حتماً سبب و علتی دارد و هیچ چیزی بدون علت نیست. مشخص است که امروز جامعه از نظر اقتصادی مشکل دارد و مردم از نظر گرانی اجاره خانه، گرانی کالاها و وضعیت معیشتی خود و حتی مسائل اجتماعی با مشکلاتی مواجه هستند. لذا از هر یک از ابعاد که نگاه می کنیم با مشکلاتی روبه رو هستیم و حتماً نیز عواملی وجود داشته که این مشکلات بروز و ظهور پیدا کرده است. از سویی به نظر می رسد که با پاک کردن صورت مساله نیز نمی توان مساله را حل کرد و حاکمیت باید با مدارا؛ منطق و گوش دادن به سخن معترضین و اجازه دادن به احزاب برای تشکیل اعتراضات قانونی به ایجاد آرامش کمک کند.

از دیدگاه شما رویکردها و عملکردهای دولت به ویژه در حوزه اینترنت و شبکه های اجتماعی چه میزان بر اعتماد عمومی و رضایتمندی مردم تأثیر گذار است؟

من معتقدم که دولت در حوزه فضای مجازی رویکردهای خود را تغییر دهد و از تجارب کشورهای دیگر استفاده کند. اینترنت و شبکه های اجتماعی امروز بخش تفکیک ناپذیر زندگی مردم است و وقتی به این صورت با آن برخورد می شود که یا اینترنت قطع یا اینکه شبکه های اجتماعی مسدود می شوند نوعی نارضایتی در جامعه ایجاد می گردد و مردم هر قدر که بیشتر وقت خود را در پی یافتن فیلتر شکن و ابزاری برای دور زدن فیلترینگ کنند بیشتر ابراز ناراحتی می کنند. هر چند که با قطع یا کاهش سرعت اینترنت عمده فعالیت های علمی و دانشگاهی نیز با توقف روبه رو می شود. دولت اگر خود را نماینده مردم می داند باید درصدد رفع مطالبات مردم برآید و از مردم نظر خواهی کند. پس از چهل و سه سال هنوز برخی از اصول قانون اساسی را داریم که فراموش شده و منور کنند. پرسش اینجاست که چرا باید این مقدار از قانون اساسی دور شویم که برخی قوانین آن حتی اجرا هم نشوند. دولت از روز اول نباید اجازه می داد که مشکلات زیاد و متراکم شود و بعد بخواهد با مسکن هایی این مشکلات را حل کند. من معتقدم که مشکلات زیادی داریم که باید همه قوا و دستگاه ها با احصای این مشکلات در حوزه های مختلف درصدد مرتفع کردن آن مشکلات برآیند. از طرفی اگر مجلس و دولتی قوی تر داشتیم شاید امروز مسائل جامعه اینگونه پیش نمی رفت و شرایط به مراتب بهتری را شاهد بودیم. این مشکلات و مسائل روز به روز بر جامعه تأثیرات خود را می گذارد و شاهدیم که هر از چندی از مقاطع برخی نخبگان حوزه های مختلف مهاجرت می کنند که این به زیان کشور است.

◀ طی چند وقت گذشته بحث مکان هایی برای اعتراضات قانونی بسیار مطرح شده است؛ اساساً فکر می کنید که دولت و سایر دستگاه ها در جهت انجام این مساله قدم بر می دارند یا اینکه صحبت ها در این خصوص صرفاً جنبه نظری دارد تا عملیاتی و اجرایی؟

اعتراض جا و مکان مشخصی ندارد. وقتی که قانون اساسی مشخصاً در اصل ۲۷ خود به این مساله ادعان دارد که راهپیمایی و اعتراض بدون حمل سلاح به شکل مبنایی اسلام نباشد مجاز است دیگر نیازی نیست که نهاد یا سازمانی بخواهد در مورد این مساله مکانی در نظر بگیرد یا مجوزی صادر کند. اگر از روز اول این قانون اساسی می توانستند در مردم، اصناف و تشکیلات مختلف انجام دهند دیگر شاهد آشوب و اغتشاش نبودیم که به اموال عمومی نیز آسیب می وارد شود. لذا امروز هم باید به قانون اساسی برگشت و اجازه اعتراضات قانونی و مسالمت آمیز برای رساندن صدای مردم به گوش مسئولان صادر شود.